

Van de redactie

Het *Tijdschrift Geestelijke Verzorging* van april begint met een *laudatio*. Dat woord gebruik ik niet zonder reden. Hendrik Jan Nieuwenhuis houdt van buitenissige woorden. Want om hem gaat het. De redactiesecretaris van TGV heeft afscheid van ons genomen. Als u zijn mooie column in het laatste nummer gelezen hebt, begrijpt u ook waarom. Hendrik Jan beschrijft daarin een verblijf in zijn 'eigen' ziekenhuis. De verbazing over de Godsgezant die van de fiets is gevallen, de monterheid van hem bekende zorgverleners en, daarmee in schril contrast, zijn eigen vertwijfeling. Na zo'n ongeluk ben je niet meer dezelfde. Daarom besloot hij vervroegd zijn werk in het ziekenhuis in Ede neer te leggen en ook te stoppen met het redactiewerk voor TGV.

Wij begrepen zijn besluit. We respecteerden het – zoals dat zo mooi heet. Maar voelen het als een groot verlies. Hendrik Jan was lange tijd redactiesecretaris van dit blad en dus brievenbus, notulist (*chroniqueur* volgens hemzelf) en vooral ook corrector. Een man met veel gevoel voor taal en stijl. Een ziekenhuisdominee van de oude stempel, maar ook jong van geest. Met humor, ironie en pijn werd de werkelijkheid beschouwd. Nooit zonder zelfonderzoek en ernst. Daarin was hij een waardige vertegenwoordiger van de gereformeerde traditie. En tenslotte boven alles een denker. Gehecht aan de academische theologie; liefhebber van filosofie en literatuur. We hebben er achteraf gezien als TGV te weinig van geprofiteerd omdat Hendrik Jan zijn werk deed achter de schermen. Gelukkig was er soms een uitzondering op die regel. Nog altijd wordt er vaak verwezen naar zijn 'kleine fenomenologie van het ambt' (TGV, oktober 2004, nummer 33). Hendrik Jan, dank voor dit alles!

Er is natuurlijk een nieuwe redactiesecretaris. We zijn blij dat Engelen Hulsman de taak van Hendrik Jan wilde overnemen. Dat brengt met zich mee dat de redactie ook een nieuw mailadres heeft per ingang van april: tg@bronovo.nl. Wie Engelen nog niet kent zou even een blik kunnen werpen in een recensie van haar hand in dit nummer. Geestelijk verzorgers spreken te vaak en te graag in pasteltinten over hun werk, schrijft ze. Alsof alles in hun vak mooi is, altijd lukt en diepgang heeft. Engelen wil liever *full colour* geestelijke verzorging en zal zich daar als redactiesecretaris voor inzetten.

TGV 62 biedt nog een keer een terugblik op de werkconferentie over de humanisering van de zorg in Rome. Carlo Leget verheldert waar het in begrip waardigheid om draait en René van Doremalen probeert de verklaring uit Rome te vertalen naar de werkvloer. Andreas van der Velde komt terug op het onderscheid tussen religie en spiritualiteit. Hilde Lamers was niet in Rome, maar haar artikel over geestelijke verzorging voor hartpatiënten kan gelezen worden in het licht van dezelfde zoektocht naar humaniteit en spiritualiteit in de zorg. Benita Spronk doet verslag van haar onderzoek naar mogelijkheden voor geestelijk verzorgers op de polikliniek en Claudia Venhorst biedt inzicht in de verschillende islamitische rituelen rondom de dood. De politie is een relatief nieuw werkveld voor geestelijk verzorgers. Auke van der Leij werkt vanuit de Warmoesstraat voor de regiopolitie Amsterdam-Amstelland en pleit voor geestelijke verzorging voor deze doelgroep die vaak de klappen opvangt in onze samenleving. Tenslotte hebben Moniek Steggerda en Wim Smeets uitgezocht hoeveel wetenschappelijk onderzoek naar geestelijke verzorging er momenteel plaatsvindt.

Met een hartelijke groet,
Namens de redactie van TGV,
Ben de Boer, hoofdredacteur
ben.de.boer@arkin.nl